

100/23. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2023. június 15.

A Bíróság ítélete a C-411/22. sz. | Thermalhotel Fontana ügyben

A munkavállalók szabad mozgásával ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely a kártalanítást ahhoz a feltételhez köti, hogy az elkülönítési intézkedést a tagállam saját közigazgatási hatóságai írják elő

Az ilyen szabályozás a migráns munkavállalókkal szembeni közvetett hátrányos megkülönböztetést valósíthat meg

A 2020-as év végén az osztrák Thermalhotel Fontana számos munkavállalóján COVID-19 tesztet végeztek. A szálloda a pozitív tesztek eredményeit bejelentette az illetékes osztrák egészségügyi hatóságnak. Az érintett munkavállalók közül egyesek Szlovéniában és Magyarországon rendelkeztek lakóhellyel. Következésképpen az osztrák egészségügyi hatóság nem írt elő velük szemben az alkalmazandó osztrák törvény (EpiG¹) szerinti elkülönítési intézkedéseket, hanem tájékoztatta az illetékes magyar és szlovén hatóságokat. Ezen utóbbiak a helyi jog alapján az említett munkavállalókkal szemben a lakóhelyükön elkülönítési intézkedéseket írtak elő. A Thermalhotel Fontana ezen elkülönítési időszakok során az érintett munkavállalók számára az osztrák munkajog szerint továbbra is fizette a munkabérüket. A szálloda, mivel úgy vélte, hogy a munkavállalóit megillető kártalanításhoz való jog a munkabérük fizetése miatt átszállt rá, a releváns osztrák közigazgatási hatóságtól az EpiG alapján kérelmezte a munkavállalóinak az említett időszakok során felmerült jövedelemkiesése utáni kártalanítást. E kérelmeket a közigazgatási hatóság elutasította.

Az e határozattal szemben előterjesztett keresetek első fokon megalapozatlanság miatt szintén elutasításra kerültek, mivel a bíróság megállapította, hogy kizárólag az EpiG alapján hozott, a munkavállalók tekintetében jövedelemkiesést okozó közigazgatási intézkedésen alapuló határozat keletkeztet kártalanításhoz való jogot.

Az osztrák közigazgatási bíróság úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti a Bíróságnak az **azon kérdés tárgyában** való határozathozataláig, **hogy a munkavállalók számára az elkülönítésükre vonatkozóan nyújtott kártalanítás a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló rendelet² értelmében „betegségi ellátásnak” minősül-e, és ezáltal az e rendelet hatálya alá tartozik-e.** Amennyiben ez a helyzet, a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy e rendelkezések szerint az osztrák hatóságoknak a más tagállamok hatóságai által elfogadott, elkülönítést elrendelő határozatot úgy kell figyelembe venniük, mintha azt egy belföldi hatóság hozta volna.

Ha az első kérdésre mégis nemleges választ kell adni, **a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy a munkavállalók szabad mozgásának elvével, amelyet az EUMSZ 45. cikk és a 492/2011 rendelet³ ír elő,**

¹ Epidemiegesetz (a járványokról szóló törvény).

² A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.).

³ A munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 141., 1. o.).

ellentétes-e az olyan tagállami szabályozás, amely a kártalanítás nyújtását ahhoz a feltételhez köti, hogy az elkülönítési intézkedést ugyanezen tagállamnak kell elfogadnia.

A Bíróság az első kérdésre nemlegesen válaszol. Álláspontja szerint a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló rendelet az olyan ellátásokra vonatkozik, amelyeket egyrészt jogszabályban meghatározott helyzetben a jogosult személyes szükségletének bármiféle egyedi mérlegelése nélkül nyújtanak, és amelyek másrészt az említett rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében kifejezetten felsorolt kockázatok valamelyikét fedezik. A Bíróság ezt követően megállapítja, hogy a második feltétel nem teljesül. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis **az e rendelkezés értelmében vett „betegségi ellátások” alapvető célja a beteg gyógyulása**⁴. Márpedig az olyan kártalanítás esetében, mint amelyet az EpiG ír elő, nem ez a helyzet, mivel az ilyen kártalanításban való részesülés tekintetében nincs jelentősége annak, hogy az elkülönítési intézkedés hatálya alatt álló személy ténylegesen beteg-e, vagy sem. **Az ilyen elkülönítést nem az érintett személy gyógyulása céljából rendelik el, hanem a lakosságnak az utóbbi személy általi megfertőzésével szembeni védelme érdekében.**

Ami a második kérdést illeti, a Bíróság arra igennel válaszol, emlékeztetve arra, hogy a munkavállalók szabad mozgásának elve megköveteli az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés eltörlését a foglalkoztatás, a díjazás és az egyéb munkafeltételek vonatkozásában. A valamely tagállam állampolgárságával rendelkező munkavállaló tehát a többi tagállam területén a hazai munkavállalókkal azonos szociális és adókedvezményeket élvez. Ebből származik az az állandó ítélkezési gyakorlat, **amely szerint a nemzeti jog valamely rendelkezése közvetetten hátrányosan megkülönböztetőnek tekintendő, amennyiben a más tagállamok állampolgárságával rendelkező munkavállalókat nagyobb mértékben érintheti és hozhatja hátrányos helyzetbe, mint a belföldi munkavállalókat.**⁵ Az EpiG által előírt kártalanítás csak az e törvény alapján elkülönített személyeket illeti meg, a nemzeti egészségügyi hatóságok általi végrehajtás szerint, tehát e kártalanítás kizárólag az ausztriai lakóhellyel rendelkező személyeknek jár. **Így a kártalanításnak közvetetten az ausztriai lakóhely a feltétele, ami a migráns munkavállalókat nagyobb mértékben érinti, és így ez közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül.**

Ami az intézkedés objektív igazolását illeti, a Bíróság megállapította, hogy kétségtelenül a közegészség érdekét – amely alapján a munkavállalók szabad mozgása korlátozható – szolgálja az, ha elkülönítési intézkedéseket írnak elő, és ezen intézkedések tiszteletben tartásának az ösztönzése érdekében kártalanítást biztosítanak. **E cél elérésére azonban nem tűnik alkalmasnak, ha kizárólag a nemzeti szabályozás alapján elkülönített személyeknek nyújtanak kártalanítást, kizárva többek között a lakóhelyük szerinti tagállamban hatályban lévő egészségügyi intézkedések alapján elkülönített migráns munkavállalókat.** Az ilyen migráns munkavállalók kártalanítása tehát ugyanúgy ösztönözhetné ezen utóbbiakat arra, hogy a velük szemben előírt elkülönítést tiszteletben tartás, ami a közegészség érdekét szolgálná.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

⁴ 2021. július 15-i A (Állami egészségügyi ellátások) ítélet, [C-535/19](#) (lásd továbbá: [136/21. sz.](#) sajtóközlemény).

⁵ 2022. december 8-i Caisse nationale d'assurance pension ítélet, [C-731/21](#) (lásd továbbá: [199/22. sz.](#) sajtóközlemény).

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” (+32) 2 2964106.

Kövesse a híreket!

